

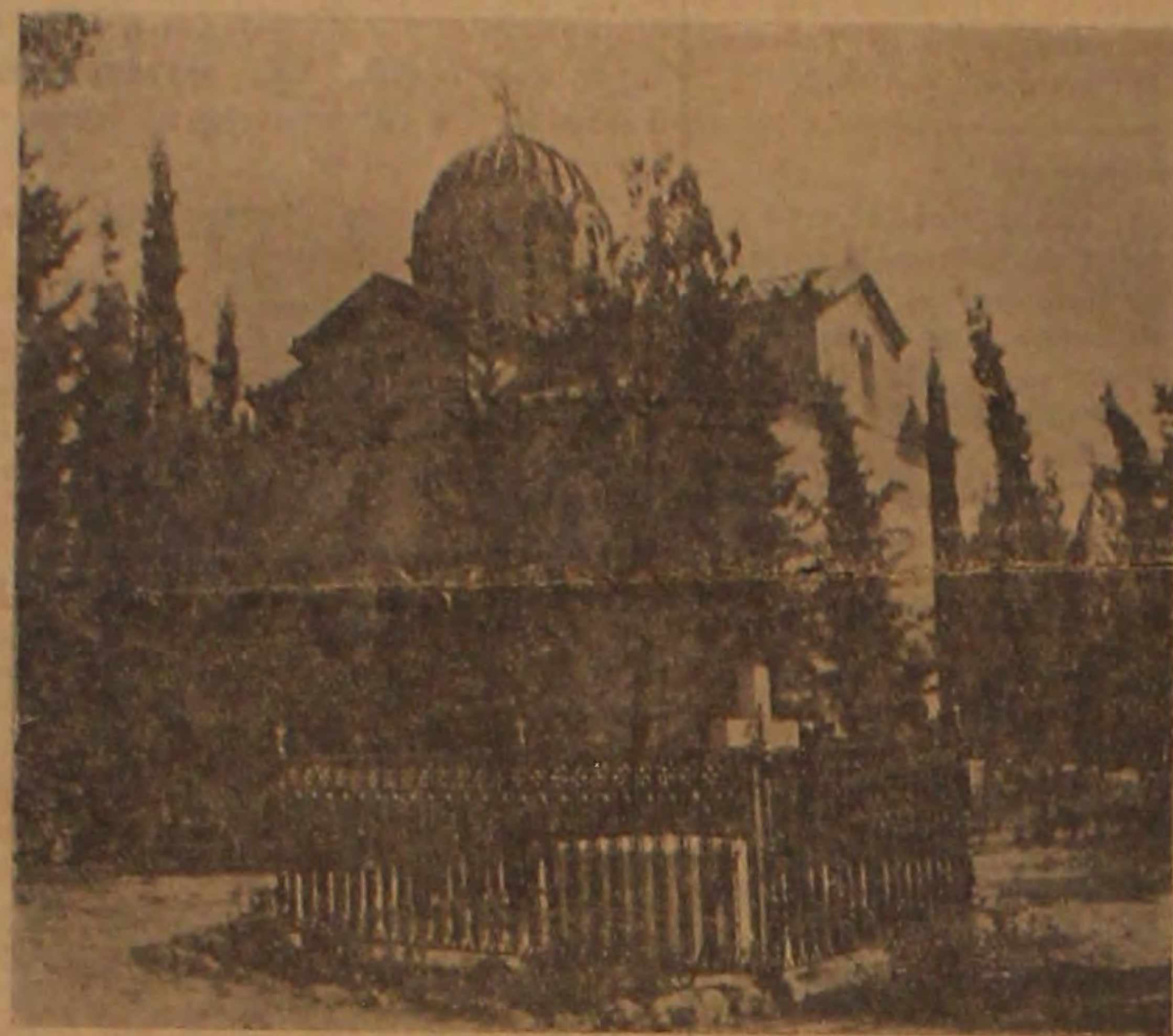
ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τρίμηνος..... Δρ. 9	Χρυσά φράγκα..... 20
Έξάμηνος..... » 16	Χρυσά φράγκα..... 40
Έτησις..... » 30	

Μετά μηνιαίου παραστήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸ ἐν Τατοῦρ Βασιλικὸν Μουσῶλειον, ἔνθα θὰ ἀποθάνουν ὁμηγερον τὴν δορὸν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου

ΕΛΕΓΕΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΩ Α'

1

Δὲν Σοῦ εἶχε γράφει θάνατο· Σοῦ γραφὲς ὕπνο ἡ μοῖρα
τὸ μέτωπό Σοῦ ὁ φοινίκας τοῦ Νικητοῦ θὰ στέφῃ
καὶ Μάρτυρος μαζῇ·
καὶ σὲ πλατεῖα θ' ἀναπαύῃς κ' ἀίματι πορφύρει,
ποῦ ἐβάρη μὲ τὸ αἷμά Σου, κ' αἰὼνιὰ θὰ Σὲ τρέφῃ,
κ' αἰὼνιὰ θὰ Σὲ ζῇ.

2

Ὅσα παιδιὰ Σὲ εἶδαν με συντριμμένη τὴν καρδιά,
θὰ λέν ὅς μακρινὸς καιρὸς καὶ σὰ δικά τους τὰ παιδιὰ·
Ἦταν ὁράσις Βασιλέως, κ' ἦταν καλὸς Πατέρα·
τὸν εἶδαμε καὶ ζωντανὸν μέσα στὸ φῶς τῆς μέρας,
καὶ χαπλωμένον Μάρτυρα με ὑπὸ κερὶά ἐμπρός...
Μὲ τὰ κερὶά φαίνονταν ἀκόμα περὶ λαμπρό·

3

Κίχες καὶ Σὺ, σὺν ἄνθρωπος, τὸ θάνατο μπροσιά Σου,
κ' ὅμως τὸ Μουσῶλειό Σου ἀφῆκες ἀτελείωτο·
γιατὶ τὴ Δόξα ἐπρόσμενε· νὰ γράφῃς τ' ὄνομά Σου,
ποῦ εἶνε τὸ κάθε γραμμὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἀναλωτοῦ,
γιατὶ χτυπᾷ στὰ μάρμαρα τοῦ κάθε νεκροτόπου,
κ' ἀντιλαλοῦν οἱ χτύποι τῆς μέσ' στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

4

Σὲ πᾶνε νὰ Σὲ θάφουνε μέσα σ' ἐκεῖ τὰ μέρη,
οὐδὲ τὰ πεῖνα πράσινα χεῖμωνά καλοκαίρι.
Μέσ' στοὺς χεῖμωνας τοὺς βαρεῖς θὰ Σοῦ μὴρῶν με τὸ βορεῖά
κάθε θριάμβου μὴνυμα ἀπὸ τῆ βορεινῆς στεριᾶς,
κ' ὁλόκληρο στὴς ἀνοιξὲς τὸ πένυνο παλάτι
θὰ τραγουδῇ, τῆς θάλασσας τῆς δόξης, με τὸ μπᾶτη.

ΠΟΛ. Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΙ

Δὲν γνωρίζω ἂν ὁ δαφνοστεφής ἡμῶν βασιλεὺς προτίθεται ν' ἀκολουθήσῃ τὴν σειράν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευσάντων ἀφ' ἑνὸς ἑσῶς τῆς ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας τὴν ἐν Ἑλλάδι βασιλείαν, ἢ ὅχι ἀκολουθήσῃ ἄλλαν σειράν χαρακτηρίζον τὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ Ὁ. Ἰωάννου Δ' βασιλείαν ὡς ἕνα τοιαύτην καὶ ἀσχετὸν πρὸς τὴν βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν. Ἱστορικῶς οἱ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀντὶ τὴν παραδοτικὴν τὴν νέον βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶνε, εἰμὴ ἡ συνέχεια τῆς διακοπέντης βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία διετέλεσε τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνισμόν, κατεργάσατο τὴν Χριστιανικὴν ἑσθλαίαν καὶ προσέδωκε νέαν μορφήν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βίαν καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν. Τὰς καταργηθείσας ὑπὸ τῆς ὀσμάνικης αὐτοκρατορίας Ἑλληνικῆς πολιτείας ἀπερρόρησε καὶ ἀπέτελεσε τὸ μέγα βαλκανικὸν κράτος, ὅπου περιέλαβεν ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν ἀπαικιδῶν αὐτῆς. Καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ καὶ ἐν τῇ παρακμῇ αὐτοῦ τοῦ κράτους τοῦτο ὡς κατὰ φύσιν Ἑλληνικὸν ὄντα δὲ ἔπρεπε ἐξολοκλιῶν ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν γῆν.

Ἀπὸ τὴν ἐπομένην ἐν τούτοις τῆς πείσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντήχησεν ἡ πρώτη διαμαρτυρία καὶ ἡ πρώτη ἐνέργεια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς ἀνασῶσιν τῆς αὐτοκρατορίας. Καὶ ὅλγα ἐστὶν μετὰ τὴν πείσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ὁ καρδινάλιος Βισαρίων, ἀφελαστὴς Ἑλλήνων ἐν Ρώμῃ ἐμνηστεύετο τὴν ἀπελευθερωσὶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐκείσε εἰς τὸ σκότος τῆς δουλείας ὅτε εἰς μᾶλλον συνεχομένησαν τὰ διάφορα Ἑλληνικά στοιχεῖα μία ἐπὶ πᾶν ἰδέα καὶ εἰς σκοπὸς τῆς φυλῆς ἡ ἀνασῶσις τῆς αὐτοκρατορίας. Ὅλοι οἱ παροδόντες μας, ὅλας μὲ τὰ ἐθνικά τραγούδια, ὅλα τὰ δυνεῖς τῆς φυλῆς κατὰ τὰς θλίβεσας ἡμέρας τῆς δουλείας περὶ τὴν ἀκαλόφων περιστερήσαντα. Ἐντὸς τῶν τοιαύτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡδύρετον ὁ ἐνδύχης τοῦ γένους καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ συνεκινετο ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Τὸ γένος ἔζησε τερασθία ἐξ δουλείας, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἐληομένησαν τὴν καταγωγὴν του, οὐδ' ἐξέτασεν τὸ σκοπὸν τῆς ἀπανορθώσεως τοῦ ὅθρονος τῶν Κωνσταντινιτῶν. Τὸ ἐλευθερὸν βασιλικὸν ἔθνος ἔδειξε ὅτι αὐτοὺς ἐξ ὁ λαμβάνονσα τὴν κίνησιν ἡ φυλὴ θὰ ἐπραγματοποίη τὴν ἐθνικὴν ἐξουσίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ βασιλείαν δὲν εἶνε κατ' ἀκολουθίαν τῆς συνέχειας τῆς δουλείας, κατ' ἀκολουθίαν τῆς συνέχειας τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατ' ἀκολουθίαν συνεχίσει τὴν σειράν τῶν αὐτοκρατορῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐάν προέκυπτε λοιπὸν συνεχιστὴς τὴν μεγάλαν καὶ ἐνδοξὴν ταύτην σειράν τῶν ἡγεμόνων τῆς αὐτοκρατορίας ἡμῶν. Ἄρα νὰ κληθῇ Κωνσταν-

τῖνος ΙΔ' καὶ οὐχὶ Κωνσταντῖνος ΙΒ'. ὡς ἀναγράφεται. Διότι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πείσεως δεκαετρεῖς αὐτοκράτορες φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου ἐβασίλευσαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὁ δέκατος τρίτος δὲ ἦτο ὁ πρὸ τῆς Πόλεως τοῦ Ρωμανοῦ, περὶ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος.

Οἱ σημειούμενοι τὸν ἡμέτερον Βασιλέα ὡς Κωνσταντῖνον ΙΒ' περιτίθενται εἰς ἱστορικὴν ἀνακριβείαν. Ἰδοὺ πῶς εἶχε ἡ σειρά· Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, γεννηθεὶς ἐν Ναύσῳ τῆς Δακίης περὶ τὸ 274 μ. Χ. καὶ ἀποθανὼν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ 22 Μαΐου 337.

Κωνσταντῖνος ὁ Β', ὁ ἐπονομασθεὶς Νεώτερος, γεννηθεὶς μὲν ἐν Ἀρσένῃ τῆς Γαλατίας τῇ 7 Ἀυγούστου 316, φανευθεὶς δὲ περὶ τὴν Ἀκροπόλιν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 340.

Κωνσταντῖνος Γ', υἱὸς αὐτοκράτορος τοῦ Ἡρακλείου, γεννηθεὶς τὸν Μάιον τοῦ 612 ἀπέθανε τῇ 22 Ἰουνίου 641 πληγθεὶς ἀπὸ τῆς πανθῆς ἐκ τῆς μνηστῆρας αὐτοῦ Μαρινῆς.

Κωνσταντῖνος Δ', ὁ Πατριάρχης, πρωτότοκος υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Γ' γεννηθεὶς τῇ 648 καὶ ἀποθανὼν τῇ 686.

Κωνσταντῖνος Ε', ὁ ἐπονομασθεὶς Κοπρῶνυμος, διότι βασιλευσάντων ἐν τῇ κοπρῶνι ἐρρύσαντο αὐτὴν, ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 718 καὶ ἀπέθανε τῇ 14 Σεπτεμβρίου 775.

Κωνσταντῖνος ΣΤ', υἱὸς Λέοντος τοῦ Δ' καὶ τῆς Εὐφρόνης γεννηθεὶς τῇ 771 ἀπέθανε περὶ τὸ 797. Ἀντὶ τῆς δεκαετῆς τῶν ὁρόνων ἡ δὲ αὐτοκρατορία ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας Εὐφρόνης.

Κωνσταντῖνος Ζ' ὁ Πορφυρογέννητος, ἐγεννήθη τῇ 905 καὶ ἀπέθανε τῇ 15 Νοεμβρίου 959. Ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν ὁρόνων ἐξαιτίας, κηδεμόνας δὲ εἶχε κατ' ἀρχὰς μὲν τὸν θεῖον του Ἀλέξανδρον, εἰτα δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ζωήν.

Κωνσταντῖνος Η', υἱὸς Ρωμανοῦ Λεκαπηννοῦ ἀποθανὼν τῇ 946. Συμπεριληφθεὶς μέτοχος τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς του δὲν ἠθέλησε νὰ συμμετάσχω τῆς ἐκθρονισθῆς αὐτὸν συννομίας τῇ 944, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συννομίας συνεμύσθη τὸν ὅθρονον μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Σαφράν καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου. Ὁ τελευταῖος ἔσκευσε ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸν. Ὁ Κωνσταντῖνος Η' ἀπαρτίσθη εἰς τὴν Σαμοθράκην ἀπεκτείνθη νὰ ἀπαρτίσθαι φονεὺς τὸν φύλακα αὐτοῦ Νικήταν, ἀλλ' οἱ λοιποὶ φύλακες σφαγᾶν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος Θ', ἐγεννήθη τῇ 961 καὶ ἀπέθανε τῇ 1028.

Κωνσταντῖνος Ι', ὁ ἐπονομασθεὶς μονομάχος γεννηθεὶς ἐξ ἀλλῆς οἰκογενείας Πατρικίων περὶ τὸ 1000 ἀπέθανε τῇ 1054. Ἐπονομασθὲς αὐτὸς ἔνεκα τῆς πολεμικῆς αὐτοῦ ἀνδρείας.

Κωνσταντῖνος ΙΑ', ὁ ἐπονομασθεὶς Δούκας γεννηθεὶς ἐκ Πατρικίων περὶ 1007 ἀπέθανε τῇ 1067.

Κωνσταντῖνος ΙΒ' Δούκας, υἱὸς τοῦ προηγουμένου ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 1067 μέχρι τοῦ 1078, διετέλεσε τὸν πατέρα αὐτοῦ τῇ 1067

μετὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Μιχαὴλ καὶ Ἀνδρόνικου ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας τῆς μητρὸς του Εὐδοκίας, καὶ ἐνομιμῆς τῶν Ρωμανῶν Γ' καὶ κατέστησεν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Μετὰ τὴν ἀλγυμωσίαν τοῦ Ρωμανοῦ ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ Κωνσταντῖνος ἀννομοθετῶν αὐτοκράτορα, ἀλλ' ἡ ἀληθὴς ἐξουσία ἀνήκε τῷ Μιχαήλ. Καταργηθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου Νικηφόρου Γ' τοῦ Βοτανίουτο περιωρίσθη εἰς μοναστήριον. Ἄλλα ἡ Κομνηνὴ ἀποκαλεῖ αὐτὸν Κωνσταντῖνον.

Κωνσταντῖνος ΙΓ' ὁ Παλαιολόγος, τελευταῖος αὐτοκράτορ τῆς Ἀνατολῆς, γεννηθεὶς τῇ 1394, ἔπεσε τῇ 29 Μαΐου 1453 προσπαθόμενος τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο 500 ἔτη μετὰ τὴν ἀνάγεισιν αὐτοκρατορίας.

Οδοῖς εἰσιν οἱ ἀνελθόντες τὸν Βυζαντινὸν ὅθρονον αὐτοκράτορες οἱ φέροντες τὸ ὄνομα «Κωνσταντῖνος», οἱ ὅποιοι ἀνέγονται εἰς δέκα καὶ τρεῖς. Συνεχίζον ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τοὺς ἐνδόξους ἡμῶν αὐτοκράτορας, θὰ κληθῇ «Κωνσταντῖνος ὁ ΙΔ'». Οἱ σημειούμενοι αὐτὸν ὡς «Κωνσταντῖνον ΙΒ'» προφανῶς περιτίθενται εἰς ἱστορικὴν ἀνακριβείαν, διότι παραλείπουν δύο αὐτοκράτορας φέροντας τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἀναγνωρισθέντας ὡς τοιούτους. Εἰς τὸ σφάλμα τοῦτο ἔχουσι περιπέσει ἱκανοὶ γράφοντες τὰς βιογραφίας τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατορῶν εἰς εἰς ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά ἢ εἰς βιογραφικὰ καὶ ἱστορικὰ τοιαῦτα. Οἱ πλείστοι τοῦτοι παραλείπουν τὸν Κωνσταντῖνον Η', υἱὸν τοῦ Λεκαπηννοῦ, ὅστις συμμετέσχε τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐξουσίας μετὰ τοῦ πατρὸς του, εἰτα δὲ καὶ μετὰ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου. Ἐπίσης δὲν συμπεριλαμβάνουν καὶ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν ΙΒ' τὸν Δούκα, ὅστις ἐν τούτοις ἐβασίλευσεν ἐπὶ 11 ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1067 μέχρι τοῦ 1078, ἴσως διότι τοῦτον ἄλλα ἡ Κομνηνὴ ἀποκαλεῖ Κωνσταντῖνον. Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τοῦτου ἀσφάλματος ἡ ἱστορικὴ σειρά τῶν αὐτοκρατορῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε διαραχθῇ. Τὸ ἀληθὲς εἶνε δὲ ἡ περὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους εἶνε λίαν ταραχθῆς, τὰ ἱστορικὰ δὲ γεγονότα συγχέονται ὅπως καὶ τὰ βασιλευσάντα πρόσωπα, ἐν τούτοις ἡ σειρά τῶν Κωνσταντινῶν εἶχε ὅς παρέδωκε αὐτῇ. Ἐν τούτοις πλὴν τῶν δεκαετρεῶν τούτων καὶ ἑτέρος Κωνσταντῖνος ἀναφέρεται ἀκόμη, ὄντινα ὅμως οὐδέποτε ἐθεωρήσαν ὡς αὐτοκράτορα οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ λαὸς τὸν τίτλον Κωνσταντῖνον τοῦ Γ' ἦτο ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, τὸν ὅποιον οἱ Ρωμαῖοι λεγόντες περιέβαλον διὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς πορφύρας ἐν Βρετανίᾳ. Αἱ ἀνδραγαθίαι του καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ στρατοῦ πρὸς αὐτὸν ἦσαν τὰ μόνα δικαιώματά του ἐπὶ τοῦ ὁρόνου. Οὗτος διεκλῶν τὴν Γαλιταίαν ἐφθασεν ἐκ τῆς μετῆς τῆς Ἰσπανίας, τὴν ὅπουλιν κατέκτησεν ὁ υἱὸς του Κόνστας, ὅστις ἀνεκρινύθη Καίσαρ. Ἡ Ἀρλ τότε ἐγένετο ἡ ἑδρα τοῦ νέου αὐτοκράτορος. Ἄλλ' ὁ ἀδελφὸς τῆς χαρακτῆρα Ἐνδρῶς ἀνεγνώρισεν αὐτὸν ὡς συνάρχοντα καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν αὐτοκρατορικὰ δίσσημα, καὶ ὅν χρόνον ὁ στρατὸς τῆς Ρώμης Ἰερώνυμος ἐπολιόρκησεν τὸν Κόνσταν ἐν Βιέννῃ. Τὴν αὐτὴν τύχην εἶχε καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Γ'. καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰουλιανὸς, ὃν καὶ ἀπεκράτασεν ὁ Ἐνδρῶς.

Ἀφαιρούμενον ἐκ τῆς σειράς τῶν αὐτοκρατορῶν τοῦ Βυζαντινοῦ τοῦ Κωνσταντίνου τούτου, ὃν οὐδέποτε ἀνέγνωσαν ὡς τοιούτον, οἱ βασιλευσάντες Κωνσταντῖνοι εἰσι δεκαετρεῖς, δεκάτος τέταρτος δὲ ἔρχεται ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς, ἐνδοξὸς ἀνερχόμενος τὸν ὅθρονον, ὃν ἐκλέξαν τοσοῦτοι «Ἑλληνες αὐτοκράτορες».

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΪ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

— Οἱ Σύμμαχοι θὰ ὀρίσουν τὰ σύνορα

— Φόβος διὰ τὸ μέλλον

— Καὶ Μικρασιατικὸν ζήτημα

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΒΟΗΘΟΙ

Μερίστην ἐντύπωσιν καὶ συζητήσεως προέκυψε ὁ λόγος τοῦ Γκρέυ, ὅστις πρὸ ἡμερῶν ἐξεργασθὲν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ἰδίως δὲ ἐπὶ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὅποιον πραγματεύεται περὶ τῆς ἐπεμβάσεως, χάριν ἐπισφύσεως τῆς εἰρήνης, τῶν Δυνάμεων εἰς τὰ πράγματα τῆς Βαλκανικῆς.

Αἱ Δυνάμεις, εἶπεν, ὡς εἶνε γνωστὸν, προσεβλήθησαν νὰ ἐπέμβωσι μετὰ τῶν συμμάχων Κρατῶν, ὑποβάλλουσαι ἅμα καὶ τοὺς λογικοὺς ἐκείνους τῆς συνδιαλλαγῆς ὅρους, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης. Τὸ σπουδαῖον ζήτημα ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶνε ἡ χαρακτηρισμένη ὁροθετικὴ γραμμὴ. Αἱ Δυνάμεις χαρτίζονται τὴν μεθοριακὴν γραμμὴν Αἰνίου—Μηδίας, γραμμὴν, ἥτις εἶνε βέβαιον ἐκτελεσθῆναι τὸν διαμαχομένον θὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ, διότι ἡ ἰσχυρὰ τὴν δημιουργίαν ἀκανθῶδων ὄρων, ὡς ἀπεκτείνοντο τὴν Κων/πολιν, τὰ Δαρδανέλλια καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Μετὰ ταῦτα ἔρχεται τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἡ τύχη τῶν ὁποίων ἐνδιάφρεσι περισσότερας τῆς μίανς Δυνάμεως.

Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἐπιλοχὶς τοῦ ζήτηματος τοῦ Ἀρχιπελάγους, πρέπει νὰ ἀρεθῇ εἰς τὴν κρίσιν τῆς Εὐρώπης, ἀποκλεισμένου τοῦ ζήτηματος τῆς Κρήτης, διότι ἡ Τουρκία ὀριστικῶς πλεόν παρητήθη τὸν ἐπὶ τῆς νήσου δικαιωμάτων αὐτῆς.

Ἀλλ' αἱ Δυνάμεις δὲν σκοποῦσι νὰ ἐπιβάλλωσι βίαιως καὶ ἀναγκαστικῶς τὰς θέλησας τῶν. Αἱ Δυνάμεις προσφέρουσι μόνον τὴν μεσολαθῆσιν τῶν.

Αἱ Δυνάμεις ὀρίσαναι τὰ σύνορα τῆς Τουρκίας ἐν Ὑράκῃ καὶ δεχθῆσαι πρῶτον νὰ ἀφῇσιν ἐλευθερῶς τοὺς Σύμμαχους ὅπως συμφωνήσουν μετὰ τὸν ἐπὶ τῆς τύχης ὅλων τῶν συνόρων τῶν κατακτηθέντων τῶν, ἐκτὸς τῶν Ἀλβανικῶν περιοχῶν, δὲν ἐπεται δὲ ἐπωσθῆσθαι δὲ ἀναγκασθῶσι σήμερον, ἢ εἰς τὸ μέλλον καταπίειν ἐναντίον τῶν ἡνωμένων χριστιανικῶν λαῶν τῶν μαχομένων ἐναντίον τῆς ἡμισφαιρίας.

Ἀλλ' ἂν οἱ Σύμμαχοι δὲν συμφωνήσουν καὶ ὁ πόλεμος ἐξακολουθήσῃ καὶ διατερίξουν κίνδυνον, τῶσιν ἡ Κωνσταντινουπόλις, ὅσον καὶ τὰ Δαρδανέλλια τότε εἶνε φυσικὸν ἡμῶν συρμένον καὶ ζήτημα ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ νὰ ἰδωμεν τὰς Δυνάμεις ἐπεμβαίνουσας, διότι τότε θὰ ἔχωμεν πολλὰ συμφέροντα αὐτὸν ὅθρονον.

Ἡ Τουρκία ἐν τῷ μέλλοντι

Κλεισμένης τῆς εἰρήνης προσέθεσαν ὁ σὲρ

Γκρέυ, ἐλπίζω ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἀρεθῇ ἐλευθερὰ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ μεταρρυθμίσῃ τὴν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κτήσεις τῆς εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἐκπολιτισθῇ καὶ προσδεύσῃ ἡ χώρα. Ἄν δ' ἀληθῶς σκέπτεται οὕτω ἡ Τουρκία τότε βεβαίως θὰ ἔχῃ πρὸς ὅλους τὰς Δυνάμεις εἰς τὴν πλευρὴν τῆς ὅπως βοηθήσων αὐτὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως.

Πρὸ πάντων ὅμως ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας, ἔχει ἀνάγκη ἡ Τουρκία νὰ ἐνισχύσῃ τὰ οἰκονομικά της, διότι σήμερον δὲν διαφέρει κράτους εὐρισκομένου ὑπὸ πτωχεύσιν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΥΕΩΝ

Ἀντιληπτικὰς διὰ τρεφῶν

Ἀνεκαλύφθη πρὸ μικροῦ χρόνου νέον εἶδος δηλητηριώσεως διὰ τῆς τροφῆς ἥτις ἀνατρέπει τὰς μέχρι σήμερον ἐπακρατησάσας ἰδέας. Πρόκειται περὶ τῶν νοσηρῶν ἐπιδράσεων αἰτίνες προκαλοῦνται ὑπὸ τῆς ἀπορροφήσεως οὐσιῶν τῶν ὁποίων ἡ ποιότης καὶ ἡ νοσηρὴ εἶνε ἀμείψτως.

Τὰ συμπτώματα ἐπακολουθοῦσιν ἐκθῆς μετὰ τὴν ἀπορροφήσιν τῶν λεγομένων οὐσιῶν νοσηρῶν καὶ ἀμείψτως.

Τὰ τρεφίμα ταῦτα καθίστανται νοσηρὰ μόνον διὰ τὴν πρόσστασιν καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν πολυχρόνων χορηγῶν. Εἶνε ἀδύνατον τῆς παιδικῆς ηλικίας ἥτις δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐντέλει μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν. Παραδείγματος χάριν, ἐν νήπιον πίνει ἐν λίτρον καὶ ἡμῶν γάλακτος καὶ ἑλάνθησιν καὶ ἐπὶ τινος ἐβδόμαδος ἡ μήνη υποφέρει καλῶς τὴν τροφήν ταύτην καὶ παρουνόζει πλαστὴν ὑγείαν, ἀλλ' ἐκθῆς ὡς πᾶσι τίποτε, χαρακτηριστικὰ νοσηρὰς καταστάσεως ἐμφανίζονται, ὡς διάρροια, στομαχικὸν πόνοι, πείσεις τῆς ἀσπριακῆς ἐντάσεως. Τὸ αἷον εἶνε τὸ γάλα τὸ ὅποιον τὸ παιδίον δὲν δύναται πλέον νὰ υποφέρει. Προέχεται δὲ τοῦτο ἐξ ἐκαισθησίας τοῦ ὁργανισμοῦ διὰ τὴν οὐσίαν. Εἰς τὴν ἀδύναμιαν ταύτην ἐδόθη τὸ ὄνομα «ἀναφυλαξία» καὶ αὕτη προκειμένη. περὶ ἐτόν καὶ γάλακτος εἶνε συχνή, ἀλλ' ἡ συνθεστέρα εἶνε ἡ τῶν ὁσφάκων.

Ἀνάμειξις στερεῶν σωμάτων

Κατὰ τὰς νεώτερας ἐπιστημονικὰς ὑποθέσεις μύημα οὐσιῶν εἰς στερεὰ κατὰστασιν θεωρεῖται ὡς «στερεὰ διάλυσις». Ἐάν ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκεπτεσθαι εἶνε

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΤΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΥΛΗΝ
ΤΙ ΑΠΑΝΤΑ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

— Αι προτάσεις δεκαί
— Οι σύμβουχοι και αι Δυνάμεις
— Βαδίζουσαν προς την ειρήνην

ΑΙ ΧΩΣΙΝΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Χθές επεδόθη υπό των πρεσβευτών των Δυνάμεων το κείμενον της ταύτοσημου νότας προς την Πύλην, ήτις περιέχει τα γνωστά ήδη σημεία.

Γι' παρόντων πληροφοριών ότι η πύλη εδέχθη άδυστάκτως τας προτάσεις των Δυνάμεων δια της περιελήφνης διαπραγματεύσεις.

Ίδου αι σχετικοί τηλεγραφικοί πληροφοριοί :

— Η νότα των Δυνάμεων

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 19 Μαρτίου (Αθηναϊκόν). — Η ταύτοσημος νότα των Δυνάμεων επεδόθη χθές προς τών άποστολών των Έξωτερικών της Τουρκίας υπό του Πριγκίπου του διπλωματικού Σώματος μαρκεσίου Παλαβιτσί, παρισταμένον και τών άλλων πρεσβευτών. Η νότα προτείνει ως γραμμήν συνόρων την δίκουσαν από Αίνου μέχρι Μήριας και ούχι ως έλλεγοτο προηγουμένως την ακολουθούσαν το ρεύμα των ποταμών Έβρου και Έγγρινου.

Λέγεται, δι αι Δυνάμεις δηλούσιν, ότι άδυνατούν να υποστηρίξουν την άπαιτησιν των Συμμάχων περί πολεμικής αποζημιώσεως. — Ως προς τα άλλα ζητήματα, ταύτα εινε όμοια προς τα ήδη ανακρινόμενα προς τούς Συμμάχους.

Η νότα άπαιτεί την παύσιν των έχθροπραξιών, άμα τη άποδοχί των γενικών βάσεων περί ειρήνης.

— Τό κείμενον της νότας των Δυνάμεων

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 19 Μαρτίου (Αθηναϊκόν). — Τό κείμενον της ταύτοσημου νότας ήτις επεδόθη εις την Πύλην υπό των πρεσβευτών περιέχει τα τέσσαρα άκόλουθα γνωστά ήδη σημεία :

1ον) Σύνορα Αίνου—Μήριας, άφίονται εις τούς Συμμάχους δια τήν εδάσιν ταύτην προς δυσμάς τη έξαιρέσει της Άλβανίας.

2ον) Τό ζήτημα των νήσων του Αιγαίου άφίεται εις την άπόφασιν των Δυνάμεων.

3ον) Η Τουρκία θά παρατηρή παντός έπι της Κρήτης δικαιοσύνης.

4ον) Αι Δυνάμεις δέν δύνανται να δεχθώσι εύνοϊκά εις την αίτησιν πολεμικής αποζημιώσεως. Αφίνουσι δε εις την διεθνή επιτροπήν όν διακανονισμών των οικονομικών ζητημάτων άμα τη παραδοχί των προκαταρκτικών τούτων βάσεων. Αι έχθροπραξίαι δέν να παύσασιν.

Τό υπουργικόν Συμβούλιον συνεκλήθη άργό εις την Πύλην διά να συζητήσιν περί της νότας. — αι άπαντήρη.

— Η άπάντησις των Συμμάχων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 19 Μαρτίου (Αθηναϊκόν). — Η άπάντησις των Συμμάχων εινε καί άσχημη σύμφωνος μετά της νότας των Δυνάμεων, αλλά μετά σπουδαίων επιφυλάξεων σχετικής προς την Ξωδόρην, τών νήσων του Αιγαίου και την πολεμικήν αποζημιώσιν. Η άπάντησις θά επιδοθί ήμερον.

— Έπεδόθη η άπάντησις

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 19 Μαρτίου (Αθηναϊκόν). (Επειγόν). — Η άπάντησις της Πύλης επεδόθη την πρωίαν εις τών μαρκεσίων Παλαβιτσί προσβευτήν της Αδριοπο γκαρίας. Η Πύλη δέχεται άνευ διαγερμού τας προτάσεις των Δυνάμεων.

— Η άπάντησις της Πύλης

ΒΙΕΝΝΗ, 19 Μαρτίου, (Αθηναϊκόν). Τηλεγραφοῦσιν εκ Κων/πόλεως ότι η Πύλη θά άπαντήσιν ήμερον εις τών νήσων των Δυνάμεων και θά δεχθί τας εν αυτῇ προτάσεις.

— Πλήρης συμφωνία Πύλης και Δυνάμεων

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 19 Μαρτίου, (Αθηναϊκόν). — Επειγόν. Έν τη άπαντήσι της η Πύλη δέχεται εν ουλόφ τας προτάσεις των Δυνάμεων δια τας περί ειρήνης διαπραγματεύσεις.

— Η άπάντησις δια της Πύλης
ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 19 Μαρτίου, (Αθηναϊκόν). — Επειγόν. Η άπαντητική νότα της Πύλης επεδόθη εις τών μαρκεσίων Παλαβιτσί, πρίταν του διπλωματικού σώματος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Οι στρατ. προδιδάσχοι

Καθ' η πληροφουρία, οι στρατιωτικοί προδιδάσχοι, οτινες έπρόκειτο να δημοσιευθώσιν την προσεχί Δευτέραν, αναβάλλονται και πάλιν λόγω δυσχερειών τινων αιτινας άπερύφησαν κατά τών καταρτισμών των σχετικών διαταγμάτων.

Αι διατάξεις αύται έλπίζεται να αρθώσι ταχέως, όποτε θά επιτευχθί η δημοσίευσις των διαταγμάτων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ. ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ένθ' χθές η άμαξοστοιχία Τριπόλεως—Αθηνών έπλησίαζε προς την Κορίνθον, κατέπεσεν εξ αυτης, αποπειραθείσα να κατέλθι πριν η αυτη σταματήσει, η εκ Ναυπλίου έρχομένη Άνα Σκρίβανου. Κανά την πτώσιν της όμοις έπαθεν έσωτερικήν αιμορραγίαν.

Την τραυματισθεσαν δια της ιδίας άμαξοστοιχίας μετέφερον εις Αθήνας και έκεϊθεν δια του τραυματιστορείου εις τό Πολιτικόν Νοσοκομειον.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Τό τμήμα Χρῶν και Όρανών της Έβσεως των Έλληνιδων παρακαλει τας δημοσίας και δημοτικές άρχας, τα διάφορα σωκατεία, τα έμπορικά καταστήματα, τα γραφεία και τούς ιδιώτας, όπως άναραιοόμενοι απεσταλμένοι εις τό γραφείον αύτου, όδός Όθωνος 4, τα πένθημα ύφάσματα τα χρησιμποιήθεντα δια τών διακοσμησην της πόλεως εις τη κηδεία του λαοφίλου Βασιλέως ημών Γεωργίου.

Τα ύφάσματα ταύτα θά διανεμηθώσιν υπό της Ένώσεως των Έλληνιδων εις τας χήρας και τα όρφανά των εν πόλεμω πεσόντων και θέλουσιν εύεργετησθι ούτω πλείστως δυστυχείς οίκογενείας.

(Εκ του Γραφείου)

ΑΘΗΝΑΙ

Των θά μετάσχουν της Πανελληνίου κηδείας.

Την Άγγλίαν θά αντιπροσωπεύσιν εν τη κηδεία ταύτη 1) τό εϋδρομον θωρηκτόν «Τυφλεξίμπλ» 2) τό εϋδρομον «Γιαρμούθ» 3) τό εϋδρομον «Κλόουστερ» και 4) τό αντιτορπιλικόν «Κέννετ».

Την Γερμανίαν 1) τό εϋδρομον θωρηκτόν «Γκέμπεν» και 2) τό εϋδρομον «Μπρεσλάου». Την Γαλλικήν 1) τό εϋδρομον θωρηκτόν «Εδουάρδος Κινέ» 2) τό εϋδρομον θωρηκτόν «Μπουίξ».

Την Ιταλίαν 1) τό εϋδρομον θωρηκτόν «Πίσα» και 2) τό εϋδρομον θωρηκτόν «Αγιος Γεώργιος».

Την Ρωσίαν 1) ό πρόσκοπος «Ουράλιτε».

— Εις τήν Προεδρικήν Βουλήν

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 19 Μαρτίου (Αθηναϊκόν). — Εις τήν Πρωσιτικήν Βουλήν, ό πρόεδρος κόμης Σέρβεν άνήγγειλεν ότι εξέφρασε προς τών επιτετραμμένων της Έλλάδος τα έγχαρδιο συλλυπητήρια της Βουλής δια τόν θάνατον του Βασιλέως Γεωργίου και ανέγνωσε τό εύχαριστήριον τηλεγράφημα του επιτετραμμένου της Έλλάδος.

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σελήνη 26 ημερών

Ανατολή ήλ. ώρα 5 λ. 48—Δύσις ώρ. 6 λ. 21

Τών έν Μονή άγ. Σάββα Πατέρων

ΥΠΑΡΧΟΥΝ άνθρωποι οι όποιοι δέν έκοιμήθησαν σήμερον δια να ίδουν την παράλασιν της νεκρικής πομπής. Η άπόφρασις όπως αποκλεισθί έπί ώρας μακράς η διάβασις δια τών οδών δι' ών θά διέλθι η πομπή, κάμνει έκτατονάδαν ανθρώπων να παραμείνουν άσπνοί

έάν εύρισκωνται εις οδούς από των όποιων θά ήτο δυσχερές η διάβασις προς άνεύρεσιν μέρους τινος παρέχοντος την εξ άνέτου θέαν της παρελάσεως. Άλλοι έκοιμήθησαν από ένωρίς δια να εξυπνήσουν με τας πρώτας της ανατολής άκτίνας και τοποθετηθόν πλήρεις ύπομονης και προσδοκίας εις έν πεζοδρόμιον.

Άλλοις άγώνες άντοχής. Άλλα και λίαν δικαιολογημένοι. Διότι εις τόν πόθον άποχαρητισμού του άπερχομένου τό ύστατον ταξείδιον Βασιλέως, προστίθεται και τό μοναδικόν θέαμα βασιλικής κηδείας, υπό τούτατας έκαιρετικές περιστάσεις τελουμένης. Θέαμα εις τούς και μεγαλοπρεπείας και συγκινήσεως εκ τών σπανιωτάτων εν τῷ κόσμῳ. Ωστε εξηγείται και διατί άπέμειναν πολλοί άσπνοί και διατί η πόλις από του μεσονυκτιου της χθές άπέκτησε μοναδικήν ήρεμian, κοιμημένη δια να εξυπνήσιν εις ώρας εις τας όποιας συνήθως οι Αθηναίοι άρχίζουν να κοιμῶνται.

— Ο βασιλεύς εις Θεσσαλονίκην

Καθ' η έγνωσθί ό βασιλεύς Κωνσταντίνος άναχωρεί μεταδίνων εις Θεσσαλονίκην την προσεχί Δευτέραν.

Μετά του βασιλέως θ' αναχωρήσιν και ό Διάδοχος Γεώργιος.

— Ο βασιλόπου Νικόλαος.

Χθές την 1ην η. μ. ώραν άφίκοντο εκ Θεσσαλονίκης ό βασιλόπου Νικόλαος και ό ύπουργός της Δικαιοσύνης κ. Ραχτιβάν.

— Ο Σέρβος Διάδοχος παρὰ τῷ Βασιλεῖ

Ο Διάδοχος της Σερβίας Άλέξανδρος συνοδευόμενος ύφ' ενός τών ύπασιτών του μετέβη χθές την πρωίαν εις τὰ Άνάκτορα και συνωμίλησεν επί πολυ μετά του Βασιλέως.

Βιβλία των Διαδόχων

Εις τὰ άνοιγέντα χθές βιβλία παροιστάσεως των Διαδόχων Σερβίας και Βουλγαρίας προσήλθον και ένεγράφησαν ό Πρωθυπουργός κ. Βενιζέλος, οι ύπουργοί, τό προεδρείον της Βουλής οι πρεσβευταί και πλήθος ξένων απεσταλμένων.

— Η Βασιλομήτωρ εις τό Νεκροταφείον

Χθές επί τη έπεταίω του θανάτου του άεινήστου Διουσιού Μεσσαλά η βασιλομήτωρ έπ' αυτοκινήτου και συνοδευμένη υπό της βασιλοποιίας Μαρίας εξέδραμε μέχρι του 1ου Νεκροταφείου και κατέβησεν επί του τάφου του στεφάνου εκ φυσικών άνθων.

— Ο Σέρβος Διάδοχος παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ

Την 10ην πρωινήν ώραν της χθές ό Διάδοχος της Σερβίας Άλέξανδρος μετέβη εις τό ύπουργικόν τών Στρατιωτικών και έπεσκήρθη τόν τόν κ. Πρωθυπουργόν.

— Η Βασιλοῦσα δέν κατήλθεν εις Πειραιά

Η εις τινες έφημερίδας άναγραφείσα εδησις ότι η Α. Μ. η Βασιλοῦσα έπεσκήρθη τόν κυβερνήτην τῷ Γερμανικῷ θωρηκτῷ «Μπρεσλάου» εινε φανταστικῆς, διόφυσε δ' αυτην και τό Λιμεναρχείον Πειραιδός.

Έκτος ιούτου όμως τῷ Γερμανικῷ πολεμικῷ δέν εύρίσκεται εις τόν λιμένα Πειραιδός, μεθορμισθέν εις τό Κερατσίνιον.

— Αι άποστολαί παρὰ τῷ Βασιλεῖ

Χθές από της 10ης μέχρι της 11ης η. μ. ώρας ό Βασιλεύς εδέχθη εις ακρόαν τας ξένας άποστολάς τας όποιας δέν ε'χε δεχθί προχθές.

— Οι αντιπρόσωποι του Βελιγραδίου εις τό Λιμεναρχείον

Χθές περί την 11ην η. μ. ώραν οι έλθόντες ένταῦθα, όπως αντιπροσωπεύσουν την πόλιν του Βελιγραδίου κατά την κηδείαν του Βασιλέως Γεωργίου, Δίμαρχος της Σερβικής πρωτεύουσας κ. Α. Δαβίδοβιτς και οι Δημ. Συμβούλοι κ. κ. Δραγ. Γιοκίμοβιτς, όστις εινε και βουλευτής, Μχ. Ζολνιτς, Δουσάν Ντζόνκιτς και Βελμίρ Χάριτς, έπεσκήρθησαν έπιστήμιον τῷ Γερμανικῷ Άρχοντι Αθηναίων έν τῷ Λιμεναρχικῷ Καταστήματι.

Τους προσελθόντας ύπεδέχθησαν έν επισήμῳ στολή τῷ Δίμαρχος κ. Μερκούρης, ό Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ι. Σέλιαν και άπαντα τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου εις τήν μεγάλην αίθυσαν των τελευτών. Άντηλλάγησαν πολλά έκφράσεις χαράς δια τήν γνωριμίαν ταύτην των δημοτικών άρχόν των πρωτεύουσών των δύο φίλων και συμμάχων κρατών.

Οι προσελθόντες υπό την οδηγίαν του κ. Δημάρχου και των κ. κ. Συμβούλων έπεσκήρθησαν τήν μεγάλην αίθυσαν των συνεδριάσεων του Δήμου. Συμβουλίου και τό γραφείον του κ. Δημάρχου και μετ' ένδιαφέροντος περιεργάσθησαν τας άντηρημίνας εις τας αίθυσας ταύτας εικόνας των κατά καιρούς Δημάρχων και προέδρων του Δημοτικού Συμβουλίου,

καθώς και άπαντα τήν διακόσμησην των γραφείων, έζητήσαν δε και πληροφορίας τινάς περί της λειτουργίας των ύπηρεσιών του Δήμου.

Απερχόμενοι οι αντιπρόσωποι ούτοι της πόλεως Βελιγραδίου εκ του Λιμεναρχείου εξέφρασαν και πάλιν τήν ζωήραν αυτών εύχαρίστησιν δια τήν γνωριμίαν των με τήν Δημοτικήν άρχην Αθηναίων.

— Οι ξεναγοί των ξένων Δημάρχων

Κατόπιν συνεννόησεως μετά του ύπουργείου των Έξωτερικών ό Δίμαρχος Αθηναίων κ. Μερκούρης ώρισεν ως ξεναγούς των ξένων Δημάρχων, του μὲν Βελιγραδίου τούς κ. κ. Γ. Παρσκαυόπουλον και εκ τανδ. Συμβούλων τόν κ. Ι. Μαραγκόν, του δε Δημάρχου Σερβίας τόν κ. Κ. Κωνσταντινίδην, ύποδιευθυντή της Μηχανικής ύπηρεσίας του Δήμου και του Δημάρχου Θεσσαλονίκης τόν κ. Χ. Γούναρην μηχανικόν του τμήματος του φωτισμού.

— Το πένθος των κυριών

Πως θά εινε τό επίσημον πένθος των κυριών, άρσθ πρόκειται και γεύματα έθιμοσύνης να δοθώσι προς τιμήν των ύψηλῶν ξένων ; Ίδου έρώτημα τό όποιον άπευθύνουν άκόμη εις εαυτάς και αι κυρίες των επισήμων. Και όσον μὲν άρσθ τό πένθος των άμριέσεων του περιπτου, συνίσταται τούτο εις πιλίδιον κατά τό σύστημα της Αικατερίνης των Μεδι-

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών

— Το πένθος των κυριών